

Изх. № 5/07.07.2016г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

СТ А Н О В И Щ Е

от Сдружение „Национална младежка мрежа“

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С Определение на Конституционния съд от 7 юни 2016 год. по конституционно дело № 8 от 2016 год. до „Национална младежка мрежа“ е отправена покана за писмено становище.

Делото е образувано на 30.06.2016 год. по искане на президента на Република България, който е сезирал Конституционния съд за установяване на противоконституционност на Решение за провеждане на национален референдум, прието от 43-то Народно събрание на 12 май 2016 год. (Обн. ДВ, бр.37 от 2016 год.), в частта по т.2,4 и 6, относно приетите с акта въпроси, както следва : по т.2:“Подкрепяте ли броят на народните представители да бъде намален на 120?”; по т. 4:“Подкрепяте ли да може да се гласува и дистанционно по електронен път при провеждане на изборите и референдумите?”; по т. 6:“Подкрепяте ли директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и началниците на районните управления в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи да се избират с мажоритарна избирателна система с абсолютно мнозинство в два тура?”.

Считаме, че Решението, прието от Народното събрание в частта относно въпроси 2,4 и 6 действително не е в съответствие с Конституцията на Република България и посочените въпроси са конституционно недопустими, като в тази връзка изцяло споделяме доводи и възраженията на президента на Република България в цитираното искане до Конституционния съд.

Относно Въпрос № 2: :“Подкрепяте ли броят на народните представители да бъде намален на 120?”

Не може да не се сподели тезата на президента на РБ, че приемането на Решение на парламента за произвеждане на национален референдум по въпрос, който от компетентността на Великото народно събрание, не е в съответствие с принципа на върховенството на Конституцията като елемент на правовата държава. Промяната на

твърдо установения брой на членовете на парламента според практиката на Конституционния съд е въпрос от компетентността на Велико народно събрание – чл.158, т.3 от КРБ и се отнася до промяна във формата на държавно управление.

Атакуваното решение е в противоречие с чл.84, т.1 от КРБ, тъй като Народното събрание може да вземе решение за произвеждане на национален референдум по въпроси от своята компетентност, но не и по въпроси от компетентността на Велико народно събрание, какъвто се явява Въпрос № 2.

Отговаряйки положително на този въпрос, избирателят би следвало да знае, че всъщност отговаря положително на въпроса:“Следва ли да се свика Велико народно събрание и да се промени формата на държавно устройство и управление?” и да е наясно с процедурата и последиците от това.

Считаме, че този въпрос не само противоречи на КРБ, но се явява практически и безпредметен. Чисто хипотетично, в случай на валидно проведен референдум и получена подкрепа по този въпрос, какви биха били последващите действия и законодателните инициативи на Народното събрание. Ако повечето (или всички) политически сили в парламента са избрани от своите избиратели с програми, изключващи промяна във формата на държавно устройство и управление, което и сега факт, могат ли изобщо да осъществят процедурата по чл.160 от КРБ и да съберат мнозинство от две трети от общия брой на народните представители за решение за свикване на Велико народно събрание.

Считаме, че този Въпрос не може да се реши с референдум, а само след парламентарни избори, където политическа сила или политически сили с ясни послания за свикване на Велико народно събрание и съответно с искане за промяна във формата на държавно устройство и управление получат мнозинство от две трети от народните представители, после да реализират процедурата по чл.160 от КРБ и едва тогава свиканото вече Велико народно събрание може да реши тези въпроси.

Ето защо, подкрепяйки изцяло съображенията на президента на Република България, считаме, че Решението на Народното събрание от 12 май 2016 год. за произвеждане на национален референдум в частта му относно въпроса за намаляване на броя на народните представители на 120 е в противоречие с чл.1, ал.1, чл.4, чл.11, ал.1, чл.63 и чл.158, т.3 на Конституцията.

Относно Въпрос № 4: :“Подкрепяте ли да може да се гласува и дистанционно по електронен път при провеждане на изборите и референдумите?”

Този въпрос отново е конституционно недопустим. Недопустимо е Народното събрание да приема решение за повторно произвеждане на национален референдум по същия въпрос, по който суверенът се е произнесъл няколко месеца преди това, тъй като това противоречи на същността и целите на пряката демокрация. Ако предложението, предмет на референдума, не е прието, какъвто е случая, национален референдум по същия въпрос може да бъде иницииран не по-рано от две години от

датата на произвеждането на референдума. В този срок не само не е иницирано, но има прието решение за произвеждане отново на референдум по същия въпрос. Този акт на Народното събрание противоречи на Закона, приет от него.

Този въпрос е недопустим и на друго основание – парламентът вече е приел нормативен акт, с който е изпълнил волята на българските граждани, гласували за въвеждането на електронното дистанционно гласуване.

Ето защо, споделяйки изцяло съображенията на президента на Република България, считаме, че решението на Народното събрание от 12 май 2016 год. за произвеждане на национален референдум в частта му относно подкрепата да може да се гласува и дистанционно по електронен път при произвеждане на изборите и референдумите противоречи на принципа на правовата държава, установен в чл.4, ал.1 от Конституцията.

Относно Въпрос № 6 : :“Подкрепяте ли директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и началниците на районните управления в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи да се избират с мажоритарна избирателна система с абсолютно мнозинство в два тура?”

И този въпрос е конституционно недопустим. Споделяме всички съображения на президента на Република България. Действително, приемането на Решение от парламента за произвеждане на национален референдум по такъв не е в съответствие с принципа за правова държава.

Възниква освен това въпросът, какъв като продължителност ще бъде техния мандат, пред кой следва да отчитат своята дейност, кой би могъл да ги отстранява от длъжност, при условия, че са избрани пряко от суверена и пр.

Ето защо, отново споделяйки съображенията на президента на Република България, считаме, че Решението относно въпроса за избиране на директорите на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и началниците на районните управления в областните дирекции на Министерството на вътрешните работи да се избират с мажоритарна избирателна система с абсолютно мнозинство в два тура не е в съответствие с чл.4, ал.1, чл.8, чл.105, ал.1 и ал.2 и чл.116, ал.1 от Конституцията.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Искането на президента на Република България за установяване на противоконституционност на Решение за провеждане на национален референдум, прието от 43-то Народно събрание на 12 май 2016 год. (Обн. ДВ, бр.37 от 2016 год.), в частта по т.2,4 и 6, относно приетите с акта въпроси е основателно, обосновано, поради

което считаме, че въпросите с номера 2,4 и 6 от горесцитираното Решение са противоконституционни и следва да бъдат обявени за такива.

07.07.2016 год.

С уважение:

Филип Кирев

Председател на Сдружение
„Национална младежка мрежа“